

OKO SKAKAVICE ANEB KAM V ĀĀERNĀ% HOĀ~E

ĀĀtvrtek, 15 Āerven 2017

Na jihovýchodĀ ĀĀerné hory, na úpatí Prokletých hor, se nachází tĀ™i zajímavá turistická místa, která si rozhodnĀ nenechejí ujít. Oko Skakavice (Sávino oko), Alipašini Izvori (Alipašovy prameny) a vodopád Grla. JiĀ¼nĀ od mĀ›sta Gusinje leĀ¼í malá obec Vusanje, která bude naším východiskem pro zmínĀ›ná místa.

Pokud chcete prozkoumat všechna zajímavá místa ĀĀerné hory, zapište si do svého itinerĀ™e i vesnici Vusanje (smĀ›rem na Ropojanskou dolinu), která leĀ¼í kousek od albánských hranic v podhĀ™í Prokletých hor. SpĀ›chat nemusíte, za vesnicí u vodopádu Grla je pĀ™íjemný plácek pro kempování, kde mĀ›Ā¼ete zadarmo pĀ™enocovat, u si piknik a vychutnat veĀ•er u táboráku. Odtud je to pak uĀ¼ jen kousek k neuvĀ™itelnĀ modré vyvĀ›raĀce Oko Skakavice (Savino Oko) a k Alipašovým pramenĀ m (Alipašini Izvori). SmĀ›rovka ani není zapotĀ™ebí, vodopád snadno najdete po zvuku. SamozĀ™ejmĀ› naše první kroky vedou k vodopádu. JeštĀ› dĀ™ív, neĀ¼ nachystáme posezení, tak musíme Grlu obhlédnout, prozkoumat a vyfotit. KdyĀ¼ tudy teĀ•e na jaĀ™e vĀ›tší mnoĀ¼ství vody, musí to pĀ™ádný záĀ¼itek. TeĀ•, na konci Ā•erence je vody málo, ale i pĀ™esto je hukot vody padající do hlubiny docela zlovĀ›stný staĀ•í poodejít o kousek dál a zvuk je tišší a tišší... My jsme tu zakempevali vedle nĀ›meckých turistĀ s dĀ›tmi podobného vĀ›ku, jako jsou ty naše. Jazyková bariéra u dĀ›tí není Ā¼ádný problém, společnĀ si hrají smĀ›jí se, všechno v pohodĀ›. Tiché nepĀ™etrĀ¼ité huĀ•ení vodopádu pĀ™estanete brzy vnímat, pĀ™i usínání je to zvuková kulisa, která vám pĀ™ipomíná, Ā¼e jste na dovolené. Oko Skakavice je jedním z nejvydatnĀjších krasových vývĀ›rĀ v Prokletých horách. Z osmimetrové hlubiny proudí na povrch kĀ™išĀ¼alovĀ Ā•istá voda, studená jako led (pĀ™ibliĀ¼nĀ 4, 5 – 5 stupĀ™ Celsia). Voda je tak Ā•istá, Ā¼e je vidĀ›t kaĀ¼dý kámen na dnĀ›, neuvĀ™itelnĀ tyr pĀ™itahuje zrak. Brrrr, byla to zatím nejledovĀjší voda, ve které jsem kdy stála. PostupnĀ› jsme si všichni vyzkoušeli, jak je studená, jak Ā™eĀ¼e do nohou a jak se v tom nedá vĀ›bec vydrĀ¼et.

RozlouĀíme se s Okem Skakavice a vrátíme se opĀ›t do Vusanje, abychom navštĀvili Alipašovy prameny a v pĀ™íjemné restauraci u nich ochutnali výbornou kávu z dĀ¼ezvy. Já mám to balkánské kafe dĀ›snĀ› ráda, ještĀ› nikdy jsem na našich toulkách po BalkánĀ› nenarazila na špatné, slabé nebo nĀ›jaké nepovedené kafe. AĀ¼ uĀ¼ presso nebo „domaĀ•e“ z dĀ¼ezvy, vĀ¼dycky to byla výborná, silná a voĀ›avá káva. U nás by se leckde mĀ›li ještĀ› hodnĀ› co uĀ•it. Alipašovy prameny vyvĀ›rají ze zemĀ› na ploše zhruba 300 m Ā•tvereĀ•ních, mnoĀ¼ství vody je asi 1 – 1,5 metrĀ™ krychlových za sekundu v letních mĀ›sících, na jaĀ™e zde proudí v tĀ™ikrát více.

Díky prĀ›zraĀné vodĀ› mĀ›Ā¼eme pozorovat podivuhodný svĀ›t pod vodou. Vodní Ā™asy a rostliny rĀ›zných barev, tvarĀ™ zaujmou kaĀ¼dého návštĀ›vníka.

Voda ze zdejších pramenĀ se pak slévá z obrovské plochy do Ā™eky Vruja, která pak po soutoku s albánskou Lumi i Vermoshit (Ā•ernohorsky nazývanou GrnĀ•ar) dál pokračuje pod jménem LjuĀ•a aĀ¼ do Plavského jezera.

VODOMĀŠRKA